

været en god idé, om man havde fremlagt en finansieringsplan, som kunne have fordelt byrderne både for kommunerne og for den enkelte forbruger.

CD havde også gerne set, at man i tide havde forhandlet sig til rette med Kommunernes Landsforening, så der var opnået en enighed om en løsning for alle parter. Det Skæve Danmark har også i sin henvendelse til udvalget peget på nogle problemer.

Sådan som lovforslaget ligger nu, kan CD ikke støtte ministerens forslag, medmindre der sker ting, som retter op på de problemer, jeg har nævnt, imellem anden og tredje behandling.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Debatten i dag kan overraske. Ikke ved, at der ikke er mange og spændende indlæg både for det ene og andet synspunkt, men ved, at det i hvert fald for et antal ordførere går igennem som en understrøm, at der her er tale om et forslag, der ikke er grundigt forberedt.

Jeg mindes få sager på miljøområdet, som er så grundigt belyst, og hvor begrundelsen er så tydeligt beskrevet, som forslaget på det her område. Vi ved, at der er et massivt miljøproblem, der knytter sig til den manglende rensning og den manglende behandling af spildevand fra det åbne land. Vi ved det. Vi ved, at når man ikke kan nå kvalitetsmålsætningerne mange steder, så hænger det sammen med, at der ikke sker nogen rensning.

Hr. Vibjerg taler enten uden kendskab til alle rapporter, der foreligger, eller ud fra ønsket om at være polemisk for enhver pris, om, at det er lige så godt bare at lade spildevand løbe i et drænrør og ud i en åben kloak og så direkte ud i vandløbet. Alle tal viser, at det ikke er tilfældet. Tværtimod så må vi konstatere den urimelighed, som mange oplever, når de har betalt til et dyrt rensningsanlæg i et bysamfund, at der så nedenstrøms for den pågældende by sker udledning af ubehandlet spildevand med det resultat, at kvalitetsmålsætningen fuldstændig tilsidesættes. Sådan er forholdene. Der er tale om et veldokumenteret miljøbehov for at gøre noget på dette område.

Vi ved også fra utallige overvågninger, at behovet er der. Inden vi imidlertid er kommet med dette forslag, har vi haft teknikere til i den særlige spildevandsredegørelse at gennemgå alle de tekniske aspekter af denne sag, og efterfølgende, da spildevandsredegørelsen forelå som et teknisk grundlag, har vi haft et meget,

meget indgående udvalgsarbejde, som ligger til grund for det forslag, jeg har fremsat i Folketinget.

Kun på ét punkt adskiller det forslag, jeg og regeringen har lagt frem, sig fra udvalgsarbejdet, og det er, at jeg har fastholdt, at finansieringen i det åbne land skal ske efter de samme principper som i det øvrige samfund. Det vil sige, at den enkelte borger skal nyde den samme beskyttelse, uanset om han bor i det åbne land eller han bor i et bysamfund. Han skal have krav på ikke at betale mere end hans naboer, hans venner og familie, der bor i en bymæssig bebyggelse, skal betale. Han skal beskyttes, og det vil sige, han skal have ret til – jeg tror ikke, der er mange, der vil benytte sig af det – at gå til et kloakfællesskab og betale som alle andre og få det drevet, ligesom alle andre skal have det drevet. Det er den eneste ændring.

Hvis vi var kommet med et forslag, der kunne betyde, at man kunne komme med eksempler, hvor den enkelte borger derude skulle af med 100.000 eller 200.000 eller 300.000 kr., så ville der med rette rejse sig en storm mod os. Så siger man: Jamen så kan I bare lade statskassen betale det, man i folkelig tale kalder Axelborgmodelen. Vi kan jo bare sige, at statskassen betaler. Lad dog den statskasse, som man ellers har så ondt af, dække hele gildet ind.

Jamen hvad ville der ske, hvis vi sagde, at statskassen skulle betale, ud over at det ville være hamrende uretfærdigt og en uligebehandling mellem dem, der bor i det åbne land, og dem, der bor i byerne? Hvad ville virkningen være af at sige, at statskassen skulle betale? Det ville være, at vi så på den årlige finanslov skulle tage stilling til, hvor meget der kunne sættes af til det.

Har vi fortilfælde for, hvordan det virker? Ja, det har vi på jordrensningsområdet. Der skal man hvert år enes partierne imellem om, hvor meget man kan sætte af. Hvad sker der ude i det åbne land? Ja, man stiller ofte i kommunerne meget vidtgående krav til rensning, fordi man ved, det ikke er én selv eller amterne, der skal betale. Det er staten, der betaler, det er moderstat, det er statskassen, der skal klare problemet med det resultat, at man får en måske ofte urealistisk planlægning på det her område og en meget langsom gennemførelse. Præcis det samme ville være sket, hvis vi havde valgt denne model i forhold til det åbne land.

Jeg har lagt vægt på, at denne ordning skulle være velundersøgt. Jeg har lagt vægt på, at det